

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما صلوات

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

جشن میلاد و سیره

معصومان

در شادیها

محمود اکبری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جشن میلاد و سیره معصومان در شادیها

نویسنده:

محمود اکبری

ناشر چاپی:

مجله انتظار

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۷	جشن میلاد و سیره معصومان در شادیها
۷	مشخصات کتاب
۷	مقدمه
۷	مراسم ولادت حضرت مهدی
۸	ضرورت شادی
۹	آداب شادی
۱۰	همراه با شادی های معصومین
۱۰	گوشه ای از برنامه های معصومین در روزهای شادی
۱۰	تکبیر و تهلیل گفتن
۱۰	پوشیدن لباس پاکیزه
۱۰	تبسم و لبخند
۱۱	تبریک و تهنیت گفتن
۱۱	شادی کردن
۱۱	دعا و روزه
۱۱	نماز
۱۱	عطر زدن
۱۱	اطعام طعام
۱۲	انفاق و کمک به فقراء
۱۲	زینت کردن
۱۲	تغییر ذائقه و تنوع
۱۲	صله دادن
۱۳	ولیمه

- توسعه زندگی ۱۴
- همایش ۱۴
- هدیه دادن ۱۴
- نیکی و احسان ۱۴
- دید و بازدید ۱۴
- پاورقی ۱۵
- درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان ۱۷

جشن میلاد و سیره معصومان در شادیهها

مشخصات کتاب

شماره کتابشناسی ملی: ایران ۸۳-۲۹۶۷۱

سرشناسه: اکبری محمود

عنوان و نام پدیدآور: جشن میلاد و سیره معصومان در شادی‌ها/ اکبری محمود

منشأ مقاله: ، انتظار، ش ۸، ۹، (تابستان و پاییز ۱۳۸۲): ص ۱۹۷ - ۲۱۲.

توصیفگر: عید نیمه شعبان توصیفگر: محمدبن حسن عج، امام دوازدهم توصیفگر: تولد

توصیفگر: شادی توصیفگر: پیروان توصیفگر: اعیاد مذهبی توصیفگر: سیره امامان

مقدمه

نیمه شعبان، جشن میلاد امام زمان(ع)، جشن زنده شدن آرزوها و امیدها، جشن آمادگی برای شرکت در نهضتی بزرگ و انسانی است. جشن میلاد جشنی توأم با آگاهی، حرکتی مستمر و سازنده و زندگی بخش، و میثاق و هم سوئی با امام عصر(ع) است. این روز، از شیرین ترین، خجسته ترین و بزرگ ترین اعیاد اسلامی است. امام خمینی(ره) فرمود: «عید میلاد حضرت مهدی و بزرگترین عید برای مسلمین و بزرگ ترین عید برای بشر است.» [۱]. و به فرموده مقام معظم رهبری: «روز ولادت حضرت مهدی(ع)، یک عید حقیقی برای همه افراد بشر و کسانی است که سختی کشیدند یا رنجی برده اند یا اشکی ریخته اند و انتظاری کشیده اند.» روز ولادت حضرت مهدی(ع)، عید همه انسان های پاک و آزاده عالم است. با مطالعه و کاوش در متون و فرهنگ های گذشته می توان به این نتیجه رسید که در طول تاریخ، از زمان غیبت صغری جشن های میلاد برگزار می شد و مردم محیط کار و خانه خود را با چراغ تزئین می کردند. امیران و پادشاهان برای این که به باورهای مردم احترام بگذارند و به این وسیله در میان توده های مردم برای خودشان جایی باز کنند، در آیین شادمانی آنان سهم می شدند، به نیازمندان هدیه می دادند، از خراج و مالیات صرف نظر می کردند و سهمیه خراج آنان را با برات رسید، می بخشیدند. و چون پرداخت جایزه های نقدی به عامه مردم امکان پذیر نبود، برای روز و تاریخ آینده و هنگام برداشت محصول برات و چک به آن ها می پرداختند. از این رو این شب، به شب برات معروف گردید. [۲] چه بسا مجرمانی که در زندان ها به سر می بردند و امید داشتند که شب برات برسد و حکم آزادی آنان صادر شود. مستمندان نیز، چشم به خزانه و بیت المال حاکم داشتند تا به این مناسبت به نوایی برسند. ابوریحان بیرونی می گوید: [۳]. شب پانزدهم از ماه شعبان را شب برات خوانند. برای چراغانی و مراسم شادی، از موم شمع هایی بزرگ، قطور و با دوام می ساختند و فتیله آن ها را با مواد رنگی می آغشتند که نور را رنگین سازد. این کار بیش تر جنبه تزئینی و تشریفاتی داشت و این نوع شمع را، «شمع براتی» می گفتند. این شمع که عموماً در چراغانی شب میلاد مورد استفاده قرار می گرفت، بسیار با دوام بود و از آغاز تا پایان شب، نور افشانی می کرد. [۴].

مراسم ولادت حضرت مهدی

تاریخ نگاران درباره مراسم ولادت آن حضرت به وسیله امام عسکری(ع) سخن به درازا گفته اند. آن حضرت بعد از ولادت با برکت فرزند گرامیش دستور دادند که مقدار زیادی نان و گوشت بخزند و میان فقیران شهر سامرا تقسیم کنند. [۵]. و نیز برای او

هفتاد فوج عقیقه کرد. [۶] و چهار تا از آن‌ها را برای یکی از اصحاب خود به نام ابراهیم فرستاد و نامه‌ای با درون مایه زیر به او نوشت: بسم الله الرحمن الرحیم. این گوسفندها از فرزندم محمد مهدی (عج) است. خودت از آن‌ها بخور و هر کس از شیعیان ما را دیدی، به او هم بخوران. [۷]. شیعیان وقتی از ولادت آن حضرت با خبر شدند، سرتاسر وجودشان را به سبب ولادت آن حضرت سرور و شادی فرا گرفت و دسته دسته خدمت امام عسگری می رسیدند و ولادت آن بزرگوار را به ایشان تبریک می گفتند. شاعران شعرهای بسیاری در این باره می سرودند و بدین وسیله، سرور و خوشحالی خود را آشکار می کردند. [۸]. این روز بزرگ مظهر نشاط و شادی مسلمانان به ویژه شیعیان جهان است و از آنجا که این شادی برای اهل بیت و شیعه باید فرحش هم سو با فرح و شادی آنان باشد، در این جا درباره اصل شادی و آداب آن و نیز، سیره معصومان در شادی‌ها، سخن می گوئیم.

ضرورت شادی

یکی از نیازهای اساسی و فطری انسان شادی و نشاط است. شادی ضرورتی است که به زندگی معنا می دهد. شادی عاملی است برای نشاط روحی و سلامتی و افزایش توانایی. شادی برای یک انسان سالم یک قاعده است. در پرتو شادی است که انسان می تواند خویش را بسازد، قله های سلوک را چالاکانه پیماید و در اجتماع نقش سازنده ای داشته باشد. هر ملتی با توجه به دیدگاهها و باورهایش، به گونه ای متفاوت، شادی می کند. اسلام که دین فطری است و به تمام نیازهای طبیعی و فطری انسان توجه دارد، پیروان خود را به شادی های مثبت و سازنده دعوت کرده است؛ شادی هایی که در مسیر کمال و سعادت انسان باشد، همچون: شادی برای اطاعت خداوند [۹]، انجام کارهای خیر [۱۰]، کسب موفقیت، احیای ارزش ها [۱۱]، تحول معنوی [۱۲] و خدمت رسانی. مردی خدمت امام جواد (ع) رسید، در حالی که شاد و مسرور بود. حضرت فرمود: چیست که تو را شاد می بینم؟ عرض کرد: یابن رسول الله از پدر بزرگوارت شنیدم که می فرمود: «بهترین روزی که سزاوار است بنده خدا در آن روز شاد باشد، روزی است که توفیق خدمت و دستگیری از برادران مؤمن نصیب او شود و امروز من موفق شدم، به ده نفر از برادران فقیر که از فلان شهر نزد من آمده بودند، بخشش نمایم؛ به همین جهت خوشحالم. حضرت فرمود: «به جان خودم سوگند! تو شایسته این شادی هستی، اگر آن انفاق و بخشش خود را به وسیله منت نابد نکرده باشی. [۱۳]. و در مقابل، برخی از شادی ها را نهی کرده است. همچون شادی های تمسخرآمیز [۱۴]، شادی به زشتی ها [۱۵]، شادی بر لغزش های دیگران [۱۶]، شادی به گناه [۱۷]، شادی در مصیبت مظلومان [۱۸] و شادی های مستانه. [۱۹]. قرآن ضمن بیان عذاب های دوزخیان می فرماید: «ذلکم بما کنتم تفرحون فی الارض بغیر الحقّ و بما کنتم تمرحون». [۲۰]. این به خاطر آن است که به ناحق در زمین شادی می کردید و از روی غرور و مستی به خوشحالی می پرداختید. جالب این که در آخر آیه می فرماید: «بما کنتم تمرحون» که به معنای شادی به خاطر مطالب بی اساس یا شدت فرح آمده است و شدت فرح معمولاً از گناه و فساد سر در می آورد. [۲۱]. این گونه شادی ها پیامدهایی را به دنبال دارد که در نهایت، ندامت و حسرت را در پی دارد. در این جا به چند نمونه از آن‌ها اشاره می شود. الف: جنگ و دعوا شادی های مستانه و افراطی، گاهی موجب تنش و برخورد با دیگران می شود، در نتیجه به جنگ و دعوا کشیده می شود. حضرت علی فرمود: «رُبَّ طَرَبٍ یُعَوِّدُ بِالْحَرْبِ» [۲۲]. چه بسا خوشی و شادی که به جنگ و دعوا منتهی می شود؛ زیرا معمولاً در شادی های افراطی و ناروا حرکاتی انجام می شود که آزادی، آسایش و امنیت دیگران را به خطر می اندازد. مانند: شراب خواری، پخش موسیقی و نوارهای مبتذل در بعضی از مجالس عروسی، جشن تولد و شب نشینی ها... ب: حادثه ها و پیشامدهای ناگوار از آن جا که شادی های بیش از حد با احساسات منفی همراه است و امکان بروز هر گونه حادثه ای وجود دارد، مانند: تصادفات رانندگی، موتور سوارانی که با نهایت سرعت و غرور پشت سر کاروان های عروسی حرکت می کنند یا حوادثی که به خاطر آتش بازی، ترقه بازی و نور افشانی در برخی از مجالس شادی صورت می گیرد. ج - ذلت و رسوایی بعضی از شادی ها به جهت همراه بودن با فساد و گناه، سرانجام به ذلت

و رسوایی شخص می انجامد. علی (ع) فرمود: «من تَلَذَّذَ بِمَعَاصِي اللَّهِ أَوْرَثَهُ اللَّهُ ذُلًّا» [۲۳]. کسی که از گناهان و معاصی، لذت ببرد، خداوند او را ذلیل خواهد نمود. د - هلاکت و سقوطیکی از سنت های الهی این است که هرگاه جامعه ای به خوش گذرانی، عیاشی و تن پروری روی آورد، دیر یا زود سقوط خواهد کرد. و در مقابل، جوامعی که میانه روی در معاش، تلاش و صرفه جویی در زندگی را شعار خود قرار می دهند، سربلند خواهند بود. دلیل این که ملت خوش گذران و عیاش، سرانجام سقوط خواهد کرد، این است که چنین ملتی به جای این که در راه بهبود و پر کردن شکاف اجتماعی تلاش کند و همه امکاناتش را در راه ساختن اجتماعی سربلند و مستقل به کار گیرد، در اندیشه به دست آوردن غذای مطبوع، رنگین تر و ارضای هر چه بیش تر غرایز و تمایلات افراطی است. بدیهی است که این گونه سرگرمی ها از یک سو، روح تحریک و تلاش را در جامعه می میراند و از سوی دیگر، فساد اجتماعی را دامن می زند. در نتیجه جامعه را به سرایشی سقوط می کشاند.

آداب شادی

شادی شرایط و آدابی دارد که در زیر به برخی از آن ها اشاره می شود. الف. مجالس شادی نباید همراه با گناه باشد؛ امام صادق (ع) فرمود: «لا تسخطو الله برضا احدٍ من خلقه و لا تتقربوا الى الناس بتباعد من الله»؛ خداوند را به غضب در نیاورید به خاطر رضایت خشنودی احدی از مردم و نزدیک نشوید به مردم به وسیله دوری از خدا. و نیز فرمود: «لا ينبغي للمؤمن ان يجلس مجلساً يعصى الله فيه و لا يقدر على تغييره» [۲۴]. سزاوار نیست برای مؤمن در مجلسی بنشیند که معصیت خدا در آن می شود و نمی تواند جو مجلس را عوض کند. و متأسفانه، گاهی شادی ها آن چنان با گناه همراه است که شادی با گناه مساوی می شود. ب. با اذیت و آزار همراه نباشد؛ یکی از شرایط شادی این است که با اذیت و آزار دیگران همراه نباشد، متأسفانه امروز بسیاری از شادی های ما با آزار دیگران همراه است. مانند: بلند کردن صدای موسیقی و آهنگ های مبتذل، مزاحمت های تلفنی، انفجارهای تفریحی در شب ها شادی و... پیامبر (ص) فرمود: «من آذى مؤمناً فقد آذانی». کسی که مؤمنی را آزار دهد مرا آزار داده است. هشام بن سالم می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: خداوند می فرماید: «لیأذن بحرب منی من اذى عبدی المؤمن» [۲۵]. ج. لهو نباشد؛ در آیین اسلام، سرگرمی های زیانبار و همه عوامل بازدارنده از پیشرفت های معنوی، ممنوع است. «موسیقی و غنا»ی حرام، یکی از سرگرمی های زیان بار است که آدمی را از توجه به خدا و آخرت باز می دارد. موسیقی، اثری هم چون الکل و افیون، در روح و روان انسان دارد؛ یعنی با رختی که در اعصاب ایجاد می کند، موجب می شود که انسان موقتاً از واقعیت های زندگی فاصله بگیرد، لذا امام خمینی و مراجع دیگر نیز شنیدن و نواختن موسیقی را حرام می دانند. [۲۶]. نیز، آیه الله مکارم می فرماید: استفاده از آهنگ هایی که مناسب مجالس لهو و فساد است، حرام است و بین موسیقی سنتی و نوین و فرح انگیز و غیر آن فرقی نیست. [۲۷]. د. میانه روی در شادی؛ یکی از آداب شادی، تعادل و میانه روی است؛ یعنی آدمی نباید مجسمه غم باشد و نه آن چنان بی درد که فقط به فکر شادی خود باشد و به غم دیگران چشم بیند. چنان چه حاکمان هوسران و پادشاهان خوش گذران، در دربار خود با استفاده از افرادی بی شخصیت به عنوان «دلچک، تلخک و ملیجک» به تحقیر و استهزای دیگران می پرداختند تا ساعاتی را در غفلت و بی خبری و شادی مستانه بگذرانند. و امروز کم نیستند کسانی که فقط به شادی می اندیشند، حتی روزهایی که شایسته است انسان محزون باشد. مانند: ایام محرم و سوگواری شهادت معصومین و در مقابل، عده ای نیز فقط به دنبال غم و اندوه هستند، حتی در ایام شادی و اعیاد مذهبی. آن ها فضای جشن را غمگین می سازند و می گویند که شیعه عید ندارد، در حالی که مجلس عزا جای خود را دارد و مجلس شادی جای خود را و دلیلی ندارد که ما شادی ها را تبدیل به عزا کنیم و این ذهنیت را در نسل جوان جامعه ایجاد کنیم که «دین» مساوی است با غم و اندوه.

همراه با شادی های معصومین

لازمه محبت و دوستی اهل بیت (ع) و شیعه بودن این است که باید در تمام ابعاد زندگی از امامان معصوم (ع) پیروی نمود؛ چه در مسایل اعتقادی، عبادی، سیاسی و اجتماعی و چه در غم ها و شادی ها. علی (ع) فرمود: *انظروا اهل بیت نبیکم فالزموا سیمتھم و اتبعوا اثرھم فلن یخرجوکم من ھدی و لن یعیدوکم فی ردی*. [۲۸]. توجه کنید به اهل بیت پیامبر (ص) و در جهت و راه آن ها بروید و پیروی کنید آثارشان را؛ چرا که آنها شما را از راه هدایت خارج نمی سازند و در پستی نمی اندازند. نخستین الگوهای رفتار و حساسیت های انسان در دوران کودکی، پدر و مادرند، سپس معلمان و مریبان و همسالان، ولی آن چه می تواند معیار حساسیت و رفتار برای همگان در همه زمان ها باشد، شیوه رفتار معصومین (ع) است. امام رضا (ع) به «ریان بن شیب» فرمود: *ان سیرک ان تکون معنا فی الدرجات العلی من الجنان فاحزن لبحزننا وافرح لفرحنا*. [۲۹]. اگر دوست داری در درجات عالی بهشت، همراه ما باشی، محزون باش به حزن ما و خوشحال باش برای شادی ما. لازمه شاد بودن در شادی های اهل بیت (ع) به این است که در مناسبت هایی چون نیمه شعبان و میلادهای امامان (ع) مجالس شادی برگزار شود تا شادی های زندگی به شادی های معصومین (ع) پیوند بخورد. مانند: برگزاری مراسم عروسی، جشن ها، مهمانی ها، خرید وسایل مورد نیاز، هدیه دادن و به دیدار یکدیگر رفتن. برای این که از مظاهر شادی و سرور معصومین (ع) پیروی نماییم، فهرستی از مظاهر شادی ایشان را بر می شماریم. بر خلاف سنت های غلطی که در میان جوامع اسلامی رواج دارد و فکر می کنند، در روزهای شادی هر کاری را که خواسته باشند، می توانند انجام دهند و روزهای شادی را روزهای لهو و خوشگذرانی می دانند، امامان معصوم (ع) در چنین روزهایی، ضمن شادی و سرور، برنامه های داشتند که از مجموع آن ها یک نکته استفاده می شود و آن این است که در روزهای شادی نه تنها تکالیف شرعی نباید تعطیل شود، بلکه تکلیف و عبادت بیش از روزهای دیگر است. اصولاً چنین روزها، روزهای عبادت و بندگی است؛ نه روزهای غفلت و بی خبری.

گوشه ای از برنامه های معصومین در روزهای شادی

تکبیر و تهلیل گفتن

پیامبر اکرم (ص) فرمود: *زیئوا اعیادکم بالتکبیر* [۳۰]. عیدهایتان را به الله اکبر گفتن زینت دهید. خود آن حضرت، هنگامی که از خانه به سمت مصلی بیرون می رفت از منزل تا مصلی با صدای بلند «الله اکبر» و «لا اله الا الله» می فرمود. [۳۱].

پوشیدن لباس پاکیزه

از برخی روایات استفاده می شود که امامان معصوم (ع) در زمان های خاصی چون عید غدیر و بعضی از اعیاد اسلامی، در لباس و پوشش خود تغییری ایجاد و لباس شادی بر تن می کردند. امام صادق (ع) فرمود: «لازم است شخص مؤمن در روز غدیر، پاکیزه ترین و مناسب ترین لباس خود را بپوشد». [۳۲]. امام رضا (ع) درباره روز عید غدیر فرمود: *یوم لبس الثیاب و نزع السواد*. [۳۳]. این روز، روز کندن لباس سیاه و پوشیدن لباس مناسب است. این شیوه درباره نهم ربیع نیز نقل شده است و درباره عید نوروز، معلی بن خنیس از امام صادق (ع) نقل کرد که فرمود: *اذا کان یوم النیروز فاعتسل و ا لبس انظف ثیابک و تطیب باطیب طیبک و تکون ذلک الیوم صائماً* [۳۴]. هنگامی که عید نوروز فرا رسید، غسل کن و پاکیزه ترین لباس هایت را بر تن کن و به خوشبوترین عطر خود را معطر کن و در این روز، روزه داشته باش.

تبسم و لبخند

امام رضا(ع) فرمود: روز غدیر، روز تبسم بر مؤمنان است. کسی که در این روز به روی مؤمن، تبسم کند، خداوند در روز قیامت نظر رحمت بر او می افکند. [۳۵].

تبریک و تهنیت گفتن

تبریک و تهنیت گفتن از برجسته ترین آداب هر عیدی است و در اسلام نیز سنت تبریک و تهنیت در مناسبت هایی مانند عید غدیر، جایگاه ویژه ای دارد. پیامبر اکرم(ص) بر تبریک گفتن در چنین روزی، تأکید می کرد و به مردم می فرمود: «هَنُّونِي؛ مرا تبریک بگویند! مرا تبریک بگویند». [۳۶].

شادی کردن

علی(ع) فرمود: وَاظْهَرُوا الشُّرُورَ فِي مُلَاقَاتِكُمْ. در برخوردهایتان، شادی را آشکار کنید. [۳۷]. امام صادق(ع) فرمود: «روز غدیر، روز خوشحالی و شادی است». [۳۸].

دعا و روزه

«شیخ طوسی» روایت کرده است که توقیعی به دست قاسم بن علای همدانی و کیل امام حسن عسکری(ع) رسید، مبنی بر این که روز سوم شعبان، سال روز ولادت امام حسین(ع)، روزه بدارد و این دعا را بخواند: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فِي هَذَا الْيَوْمِ...» [۳۹]. و نیز در دهم رجب، سالروز تولد امام جواد(ع)، به دعای مخصوصی سفارش شده است. [۴۰].

نماز

از دیگر اعمال اعیاد اسلامی، نماز و عبادت است؛ در روز جمعه، نماز جمعه و در عید فطر و قربان، نماز مخصوص عید و در عید غدیر نماز مخصوص سفارش شده است.... [۴۱].

عطر زدن

از جمله سنت های پسندیده که همیشه مطلوب است، به ویژه در روزهای عید و شادی، «عطر زدن» است. امام صادق(ع) فرمود: کان رَسُولُ اللَّهِ(ص) يُنْفِقُ فِي الطَّيِّبِ أَكْثَرَ مِمَّا يُنْفِقُ فِي الطَّعَامِ. [۴۲]. پیامبر(ص) برای عطر بیش از طعام، بها می داد و بیش تر پولش را خرج آن می کرد. امام صادق(ع) فرمود: تَطَيِّبِ بِطَيِّبِ طَيِّبِكَ. [۴۳]. با خوشبوترین و بهترین عطرها خود را معطر کن. ام سلمه می گوید: در شب عروسی حضرت زهرا(س) به فاطمه(س) عرض کردم آیا نزد شما بوی خوشی یافت می شود که برای خود ذخیره کرده باشی؟ حضرت فرمود: آری، سپس شیشه عطری را آورد و مقداری از آن را به کف دستم ریخت، آن چنان بوی خوش داشت که هرگز نظیرش را نیافته بودم. [۴۴].

اطعام طعام

فیاض بن محمد طوسی می گوید: در یکی از سال ها روز عید غدیر به حضور امام رضا(ع) شرفیاب شدم، دیدم گروهی در خدمت حضرت هستند. حضرت آنان را برای افطار در خانه اش نگه داشت و به خانه های آنان نیز طعام، لباس، انگشتر و کفش فرستاد.

[۴۵]. «مرحوم علامه مجلسی» می نویسد: در یکی از سال ها که روز عید غدیر مصادف شده بود با روز جمعه حضرت علی (ع) بعد از نماز جمعه با فرزندان و گروهی از شیعیان به منزل امام حسن (ع) جهت اطعامی که حضرت بدین مناسبت برایشان تدارک دیده بود، رفتند. [۴۶].

انفاق و کمک به فقراء

یکی از برنامه های اعیاد اسلامی، کمک و دستگیری از فقراء و نیازمندان است، مثلاً در عید فطر، زکات فطره و در عید قربان، گوشت قربانی و در سایر اعیاد نیز صدقه سفارش شده است. امام علی (ع) فرمود: «وَأَدُّوْا فِطْرَتَكُمْ فَإِنَّهَا سَيِّئَةٌ نَبِيُّكُمْ وَ فَرِيضَةٌ وَاجِبَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ» [۴۷]. زکات فطره خود را پردازید؛ زیرا زکات فطره سنت پیامبر و فریضه واجب الهی است.

زینت کردن

علامه طباطبایی (ره) در ذیل آیه «خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ...» [۴۸]، می فرماید: زینت برای مسجد، زینت و زیبایی است که به هنگام حضور در مسجد مناسب است انجام شود که به طور طبیعی ابتدا برای نماز و طواف است و از اطلاق آیه استفاده می شود که در همه نمازهای عید و جماعت های روزانه و دیگر عبادت ها، مناسب و مطلوب است. [۴۹].

تغییر ذائقه و تنوع

یکی از نمونه های مظاهر شادی معصومان (ع)، ایجاد تنوع در غذا و میوه است. از پیامبر (ص) نقل شده که فرمودند: اطرفوا أهالیکم فی کُلِّ جُمُعَةٍ بَشِيءٍ مِنَ الْفَاكِهَةِ وَاللَّحْمِ حَتَّى يَفْرَحُوا بِالْجُمُعَةِ. [۵۰]. برای خانواده هایتان در هر جمعه، مقداری میوه و گوشت خریداری نمایید تا با خوردن میوه و غذاهای خوشمزه در روز جمعه خوشحال شوند.

صله دادن

از سنت های معصومان در روزهای شادی و سرور، صله و هدیه دادن است. در این جا به چند نمونه از آن ها اشاره می شود: الف. صله امام رضا (ع) در زمان ولایت عهدی؛ در جریان ولایت عهدی امام رضا (ع) شاعران هر کدام به نوبه خود، اظهار وجد و سرور می نمودند و اشعاری را که در منقبت امام رضا (ع) سروده بودند، در مجلس می خواندند. ابونواس خود را به امام رضا (ع) رسانید و سلام کرد و پاسخ شنید و عرض کرد: یابن رسول الله (ص) چند بیتی سروده ام و دوست دارم که آنها را از من بشنوید. امام اجازه داد. ابونواس شروع به خواندن اشعار خود کرد که سه بیت آن این گونه است: مُطَهَّرُونَ نَقِيْلَاتٌ ثِيَابُهُمْ تُتْلَى الصَّلٰوةُ عَلَيْهِمْ اَيْنَمَا ذُكِرُوا مِنْ لَمْ تَكُنْ عَلَوِيَا حِيْنَ تَسْبِيْهِ فَعَالَهُ فِي قَدِيْمِ الدَّهْرِ مُفْتَخِرَةٌ ثَمَّ الْمَلَاءُ الْاَعْلَى وَ عِنْدَكُمْ عِلْمُ الْكِتَابِ وَ مَا جَاءَتْ بِه السُّوْرُ [۵۱] آنها هستند پاکان و پاک دامانی که هر جا نام ایشان برده شود، درود و سلام بر آن ها فرستاده می شود. کسی را که نسبت به کسی می دهند، اگر علوی نباشد، برای او در این روزگار افتخاری نیست. شما هستيد آن گروه بلند پایه و علم کتاب و آن چه در سوره های قرآن آمده است، نزد شماست. امام به او فرمود: «شعری درباره آنان گفته ای که تاکنون هیچ کس نگفته است». آن گاه به غلام خود رو نمود و فرمود: «آیا نزد تو از مخارج چیزی مانده است؟» عرض کرد: بلی، سیصد دینار. حضرت فرمود: «آن را به ابونواس بده و شاید او این مبلغ را کم بشمارد؛ لذا این اسب را هم برای او بفرست». ب. مرحوم شیخ مفید می نویسد: «از جمله شاعرانی که بر آن حضرت وارد شدند، دعبل بن علی خزاعی شاعر معروف اهل بیت بود و چون بر آن حضرت وارد شد، عرض کرد: ای پسر پیامبر! من قصیده ای گفته ام و با خود عهد کرده ام که پیش از این که برای شما بخوانم، برای دیگری آن را نخوانم،

حضرت به او دستور داد بنشیند تا این که مجلس خلوت شود، آن گاه فرمود: «قصیده ات را بخوان». پس قصیده ای را ایراد کرد که بیت اول آن چنین است: مَدَارِسُ آيَاتِ خَلَّتْ مِنْ تَلَاوَةٍ وَ مَنَزَلٌ وَحِيٍّ مُقْفَرُ الْعَرَصَاتَارِي فِيئُهُمْ فِي غَيْرِهِمْ مُقْتَسِمًا وَ آيِدِيهِمْ مِنْ فِيئِهِمْ صَفَرَاتِمْدَرَسَةِ هَاي آيَاتِ قَرَانِي، از تلاوت قرآن خالی مانده و خانه وحی الهی از سکنه خالی شده است. می بینیم مال اختصاصی فرزندان رسول خدا در بین مخالفان تقسیم شده و عزیزان پیامبر (ص) دستشان از اموالشان خالی است. دعبل چون از خواندن اشعار خود فارغ شد، حضرت برخاست و سپس به وسیله خادم خود، ششصد دینار فرستاد و از کمی آن عذر خواست. [۵۲]. ج. صله امام سجاده (ع)؛ در زمان خلافت عبد الملک مروان، سالی پسرش هشام به حج رفت. در حال طواف، به حجر الا سود رسید و خواست استلام حجر کند، ولی از کثرت جمعیت نتوانست و کسی هم به او اعتنایی نکرد. در این هنگام، امام سجاده (ع) در حالی که طواف می کرد به حجر الا سود رسید، مردم به دیدن شکوه و جلالت آن حضرت، از حجر الا سود دور شدند تا آن حضرت استلام کند. هشام از ملاحظه این صحنه غضبناک شد. مردی از اهل شام چون این عظمت و جلالت را مشاهده کرد، از هشام پرسید: این شخص کیست که مردم به او این چنین احترام می گذارند؟ هشام برای این که اهل شام آن جناب را نشناسند، گفت من او را نمی شناسم!! فرزدق شاعر که در آن جا حاضر بود، گفت من او را خوب می شناسم. مرد شامی گفت: یا ابا فراس! او کیست؟ فرزدق گفت: هَذَا الَّذِي تَعْرِفُ الْبَطْحَاءُ وَ طَاءَتُهُ وَ الْبَيْتَ يَعْرِفُهُ وَ الْحِلُّ وَ الْحَرَمُ هَذَا النَّقِيُّ الطَّاهِرُ الْعَلَمُ إِذَا رَأَتْهُ قُرَيْشٌ قَالَ قَائِلُهَا هَذَا ابْنُ خَيْرِ عِبَادِ اللَّهِ كُلُّهُمْ إِلَى مَكَارِمِ هَذَا يَنْتَهِي الْكَرْمُ... این کسی است که مکه، گام هایش را می شناسد، خانه خدا و حل و حرم او را می شناسد. این شخصیت، مظهر تقوا، پاکی و سرشناس است، هر زمانی که قریش او را ببینند، می گویند: این فرزند بهترین بندگان خداست. ویژگی ها و نیکی های اخلاقی و بزرگواری او به نهایت خود می رسد. هشام خشمگین شد و دستور داد او را حبس کنند. وقتی خبر به حضرت علی بی الحسین (ع) رسید، حضرت دوازده هزار درهم برای فرزدق فرستاد و از او معذرت خواست که اگر بیشتر می داشتم، صله بیشتری می دادم. فرزدق آن مال را رد کرد و پیغام داد: من این شعر را به خاطر صله نگفته ام، بلکه برای خدا و رسول (ص) گفتم. حضرت دوباره آن مال را برای او فرستاد و پیغام داد که به حق من قبول کن و فرزدق قبول کرد. [۵۳]. کمیت بن زید اسدی، شاعر شیعی زمان امام سجاده و امام باقر (ع) چون قصیده هاشمیت را سرود، به بصره آمد و نزد فرزدق رفت و قصیده اش را خواند. فرزدق او را تحسین کرد و سپس به مدینه رفت و خدمت امام باقر (ع) شرفیاب شد و اشعار خود را برای آن حضرت خواند. امام باقر (ع) فرمود: ای کمیت اگر نزد من مالی بود، تو را صله می دادم، ولی از برای توست آن عبادتی که رسول خدا (ص) به حسان بن ثابت فرموده اند: لَا زَلْتَ مُؤَيِّدًا بَرُوحَ الْقُدْسِ مَا ذَبَيْتَ عَنَّا أَهْلَ الْبَيْتِ. [۵۴]. همیشه مؤید باشی به روح القدس به جهت دفاع و حمایت از اهل بیت. و در روایت دیگر آمده است که صاعد مولای کمیت گفت که با کمیت خدمت امام باقر (ع) رفتم و کمیت قصیده ای را در مدح اهل بیت (ع) ایراد کرد. حضرت فرمود: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْكَمَيْتِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْكَمَيْتِ؛ خدایا کمیت را بیامرزد خدایا کمیت را بیامرزد. سپس هزار دینار و مقداری لباس به او بخشید. کمیت پول را نپذیرفت و جامه را به جهت تبرک و تیمن قبول کرد. [۵۵]. ه. و در حالات حضرت موسی بن جعفر (ع) آمده است: روز عیدی مردم به دیدن آن حضرت آمده و هدایایی آورده بودند. آخرین نفر آن ها پیرمرد فقیری بود که پیش آمد و عرض کرد: من هدیه ای ندارم جز بیست بیت شعر که جدم در مدح جدت گفته است. پس آن اشعار را خواند، حضرت فرمود: «هدیه تو را قبول کردم». سپس تمام هدایایی که برای او آورده بودند، به آن پیرمرد بخشید. [۵۶].

ولیمه

یکی از سنت های اسلامی در شادی ها، سنت ولیمه است. پیامبر اکرم (ص) فرمود: «لَا وَلِيمَةَ إِلَّا فِي خَمْسٍ. فِي عُرْسٍ أَوْ خُرْسٍ أَوْ عِدَارٍ أَوْ وَكَارٍ أَوْ رِكَازٍ». [۵۷]. ولیمه و اطعام در پنج مورد بیش تر تأکید شده است: ۱. عروسی، ۲. هنگام تولد نوزاد، ۳. ختنه اولاد،

۴. موقع خرید خانه، ۵. در مراجعت از زیارت خانه خدا. پیامبر اکرم (ص) هنگام تزویج میمونه دختر حارث، ولیمه داد. [۵۸] حضرت علی (ع) برای عروسی حضرت زهرا (س) مهاجرین و انصار را دعوت کرد و آن‌ها را طعام و ولیمه داد. [۵۹].

توسعه زندگی

علی (ع) روز عید غدیر، خطاب به افرادی که در مسجد کوفه حاضر بودند، فرمود: خدا شما را رحمت کند! به خانه هایتان بروید و خانواده‌های خود را شاد نمایید. امام رضا (ع) فرمود: خداوند کسی را که روز عید غدیر، بر عیال خود توسعه دهد، رحمت می‌کند و او را از آتش دوزخ دور می‌گرداند. [۶۰].

همایش

گردهمایی یکی از اعمال و آداب روزهای عید است. علی (ع) فرمود: «وَاجْمَعُوا لِلَّهِ شَمْلَكُمْ» در روز عید غدیر گرد هم آید تا خداوند امورتان را از نابسامانی و پراکندگی برهاند. [۶۱]. یکی از بزرگان می‌فرمود: صرف حضور در مجالس شادی معصومین نشاطی به انسان می‌بخشد که وصف کردنی نیست.

هدیه دادن

یکی از سنت‌های نیکو در اعیاد اسلامی هدیه دادن است. امام رضا (ع) فرمود: أَفْضِلُ عَلِيَّ إِخْوَانِكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ: در این روز (عید غدیر) بر برادرانت بخشش کن. [۶۲].

نیکی و احسان

احسان و نیکی یکی دیگر از آداب اعیاد اسلامی است. علی (ع) فرمود: به یکدیگر نیکی کنید که خداوند میان شما الفت پدیدار سازد و نیکی در این روز موجب افزایش مال و عمر می‌شود. امام صادق (ع) فرمود: وَاکْثِرْ بَرِّهِمْ: در روز غدیر به برادران ایمانی‌ات بسیار نیکی کن. [۶۳].

دید و بازدید

دید و بازدید، یکی از آداب روزهای عید و روزهای شادی است. این سنت، مردم را شاداب تر و نام‌ویاد عید را در دل و ذهنشان ریشه دارتر می‌کند و در روایات مورد توجه قرار گرفته است. [۶۴]. در پایان این بحث تذکر چند نکته لازم است: ۱. هر گونه شادی که از طرف مکتب و شرع، نهی نشده باشد، در مجالس شادی مباح است و هر ملتی در هر زمانی طبق آداب و رسوم خود شادی‌هایی دارند و می‌توان آن شادی‌ها را برگزید. ۲. با توجه به اینکه مراسم‌های مذهبی به گونه‌ای با مکتب و اهلیت پیوند دارد، باید به شکلی باشد که بتواند ضمن پدید آوردن شادی، فرهنگ آنان را ترویج نمود. چنان‌که برای بزرگداشت شخصیت‌های علمی و فرهنگی ملت‌ها، ابعاد زندگی آنان مطرح می‌شود؛ بر خلاف جشن تولد کودکان که هدف از آن تنها شادی و نشاط است. ۳. در زمینه جشن‌ها و یادبودها کتاب‌هایی نوشته شده است که می‌توان از میان آن‌ها به کتاب‌های زیر اشاره کرد: المواسم و المراسم سید جعفر مرتضی، نشر سازمان تبلیغات؛ بزرگداشت‌ها در اسلام محمد سپهری، سازمان تبلیغات اسلامی؛ کتاب شرع و شادی، ابوالفضل طریقه دار، نشر همسایه؛ کتاب غم و شادی، نشر صفحه نگار؛ زندگی شادی بخش، اکرم مقدم، نشر حضور؛ خنده شوخی شادکامی، احمد لقمانی، نشر سابقون؛ حدیث زندگی؛ شادی و نشاط شماره ۳ و اسلام و یادبودها، محمود شلتوت.

پاورقی

- [۱] مجله پاسدار اسلام، ش ۱۱۱، اسفند ۶۹.
- [۲] تقویم نجومی، سال ۱۳۷۰.
- [۳] التفهیم لاوایل صناعه التنجیم، ص ۲۵۲.
- [۴] «لغت نامه دهخدا، ذیل واژه برات».
- [۵] ده هزار رهل نان و ده هزار رهل گوشت، کمال الدین، ج ۲، ص ۱۰۵.
- [۶] بحار الانوار، ج ۱۳، ص ۴ و در برخی از نقل ها آمده است سیصد گوسفند عقیقه کرد؛ کمال الدین، ج ۲، ص ۱۰۶؛ امام مهدی، علی محمد علی دخیل، ص ۴۷.
- [۷] غیبت، شیخ طوسی، ص ۱۵۹؛ بحار الانوار، ج ۱۳، ص ۴.
- [۸] زندگانی خاتم الاوصیاء امام مهدی (عج)، باقر شریف قرشی، نشر فقاها، ص ۳۲.
- [۹] علی(ع): سرور المؤمنین بطاعه ربّه، میزان الحکمه، ج ۴، ص ۴۳۷.]
- [۱۰] علی(ع): اَکْثَرُ سُورِکَ عَلَی مَا قَدَمْتَ مِنَ الْخَیْرِ، همان.
- [۱۱] امام صادق (ع) السُّرُورُ فِی ثَلَاثِ خِصَالِ الْوَفَاءِ وَ رِعَايَةِ الْحُقُوقِ وَ الْتُهْوِضِ فِي الثَّوَابِ، بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۳۷.
- [۱۲] لیس العید لمن لیس الجدید اّما العید لمن آمنّ الوعید، بحار الانوار، ج ۴۰، ص ۷۳.
- [۱۳] شیعه در پیشگاه قرآن و اهل بیت، ص ۲۶۱.
- [۱۴] زخرف، آیه ۴۷؛ مطففین، آیه ۲۹.
- [۱۵] آل عمران، آیه ۱۸۸.
- [۱۶] علی لا تفرح سقطه غیرک فانک لا تدری ما یحدث بک الزمان، میزان الحکمه، ج ۷، ص ۱۴۹.
- [۱۷] علی(ع): التَّبَهُجُ بِالْمَعَاصِي أَقْبَحُ مِنْ رُكُوبِهَا؛ شادی به گناه، زشت تر است از انجام آن، میزان الحکمه، ج ۳، ص ۴۶۳.
- [۱۸] و هذا یوم فرحت به آل زیاد و آل مروان، زیارت عاشورا.
- [۱۹] قصص، ص ۷۶.
- [۲۰] مؤ من، آیه ۷۵.
- [۲۱] تفسیر نمونه، ج ۲، ص ۱۷۶.
- [۲۲] میزان الحکمه، ج ۷، ص ۷۲۶.
- [۲۳] میزان الحکمه، ج ۳، ص ۴۶۳.
- [۲۴] همان، ص ۲۶، ح ۲۱۵۱۲.
- [۲۵] وسایل الشیعه، ج ۸، ص ۵۸۷.
- [۲۶] استفتائات امام خمینی، ج ۲، ص ۱۱، س ۲۵.
- [۲۷] استفتائات جدید آیه الله مکارم، س ۱۴۴.
- [۲۸] میزان الحکمه، ج ۱، ص ۱۹۲- ابن ابی الحدید، شرح نهج البلاغه، ج ۷، ص ۷۶.
- [۲۹] وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۹۳، حدیث ۵، عیون اخبار الرضا، ج ۱، ص ۲۹۹.
- [۳۰] میزان الحکمه، ج ۷، ص ۱۳۳.

[۳۱] همان، کنز العمال، ح ۱۸۰۱ و ۱۸۱۰۴ و ۲۴۰۹۵.

[۳۲] میرزا جواد آقا تبریزی، المراقبات، ص ۲۱۷؛ بحار الانوار ۹۵، ص ۳۰۱.

[۳۳] بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۳۵۴.

[۳۴] بحار الانوار، ج ۵۶، ص ۱۰۰ و ۹۲؛ حدائق، ج ۱۳، ص ۳۸.

[۳۵] المراقبات، ص ۲۵۷.

[۳۶] الغدير، ج ۱، ص ۲۷۴.

[۳۷] الغدير، ج ۱، ص ۲۸۷.

[۳۸] همان، ص ۲۸۴.

[۳۹] منتهی الامال، ج ۱، ص ۲۸۱.

[۴۰] همان، ج ۲، ص ۲۲۶.

[۴۱] مفاتیح الجنان.

[۴۲] وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۴۴۳.

[۴۳] بحار الانوار، ج ۵۶، ص ۱۰.

[۴۴] شیخ عباس قمی، بیت الاحزان، ترجمه محمد محمدی اشتهاردی، ص ۵۸، چاپ انتشارات ناصر.

[۴۵] بحار الانوار، ج ۹۴، ص ۱۱۲، ح ۸.

[۴۶] همان، ج ۹۴، ص ۱۱۸.

[۴۷] وسائل الشیعه، سی جلدی، ج ۵، ص ۱۳۸.

[۴۸] زینت خود را در هر نمازی برگیرید.

[۴۹] المیزان، ج ۸، ص ۷۸، ذیل آیه ۱۳۱ از سوره اعراف.

[۵۰] سفینه البحار، ج ۱، ماده جمع.

[۵۱] مناقب آل ابی طالب، ج ۴، ص ۲۶۶-۲۶۲.

[۵۲] همان؛ منتهی الامال، ج ۱، ص ۴۷۶.

[۵۳] منتهی الامال، ج ۲، ص ۳۴ (چاپ جاویدان).

[۵۴] منتهی الامال، ج ۱، ص ۴۷۷.

[۵۵] همان، ۴۷۷.

[۵۶] منتهی الامال، ج ۲، ص ۳۴؛ در کتاب العذر، ج ۱، ص ۲۸۷، نمونه های زیادی در زمینه ی صله های معصومان و شخصیت ها

نقل شده است.

[۵۷] وسایل الشیعه، ج ۱۴، ص ۶۵، ح ۵.

[۵۸] همان، ج ۳، ص ۶۵.

[۵۹] بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۹۵.

[۶۰] سید ابن طاووس، اقبال، ص ۷۵.

[۶۱] الغدير، ج ۱، ص ۲۸۴.

[۶۲] الغدير، ج ۱، ص ۲۸۷.

[۶۳] المراقبات، ص ۲۵۶.

[۶۴] المراقبات، ص ۲۵۷؛ ویژه نامه غدیر، مجله کوثر، ۱۳۷۶:۲.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل بیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزیق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۹۰ IR

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام: - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

